

שלושה פסלוני זהב

הודו

הסולטן הופתע מהמתנה ואמר
לאנשי חצרו לבדוק מדוע הפסלוני
שונים בערכם. כל אנשי החצר בדקו

אותם, שקלו ומדדו והגיעו למסכנה
שאין ביניהם כל הבדל.
השמועה על שלושת פסלוני הזהב
התפשטה בכל הסביבה ושמעו אליהן
כולם, מהצעיר ועד הזקן. אך איש
מאלה שראו את הפסלים לא יכול

מספרים שפדישח עשיר אחד רצה
לדעת האם לשכנו, הסולטן יש יועצים
נבונים, והאם כדאי להיכנס אתו
לשותפות. כדי לבחון זאת שלח לו
שלושה פסלוני זהב. הפסלוני היו
דומים זה לזה במראה, במשקל
ובמידות, ואי-אפשר היה להבחין בין
אחד לשני. אך הפדישח הודיע
לסולטן שהערך שלהן שונה, אחד
מהם יקר, השני יקר יותר והשלישי
היקר משלושתם. הוא ביקש
מהסולטן להשיב לו מדוע ערכם שונה
למרות המראה אחיד.

היה לומר מדוע לכל אחד מהם ערך שונה.
בסוף צעיר עני אחד, אסור בבית כלא בגלל עבירה קלה כלשהי, ביקש

להודיע לסולטן שאם יאפשרו לו לבחון את הפסלונים אזי הוא, למען אללה ולמען הסולטן, ימצא את ההבדל בין הפסלונים.

"ואם אצדק" אמר "אני מבקש רק שישחררו אותי מהכלא."
הסולטן ציווה להביא את הצעיר אל חצרו. הביאו את הפסלונים והעמידו אותם לפני הבחור. הצעיר בדק אותם ובאוזניהם של שלושתם ראה חורים קטנים.

ואז הוא לקח קשית דקה ותקע אותה לאוזן של פסלון אחד. קצה הקשית יצא דרך הפה של הפסלון. אחר כך הוא הכניס את הקש לאוזן של הפסלון השני והקצה יצא דרך האוזן השניה של הפסלון. בסוף הכניס את הקש לאוזן של הפסלון השלישי, אך כל הקשית נכנסה פנימה, הקצה נשאר בבטן הפסלון ולא ראו אותה

יותר.

ואז הסביר הצעיר:

"הוד רוממותו: פסלונים אלה מציגים בני אדם. הראשון דמוי לאיש שאם ישמע דבר כלשהו, הרי הוא יספר אותו מיד לכל אחד. זו התנהגות מסוכנת, אין לסמוך על איש כזה ולכן המחיר שלו נמוך. הפסלון השני דמוי לאדם שכל דבר שהוא שומע יוצא מיד מאוזנו השנייה. אדם כזה לא שם לב ממש לשום דבר ולא מקשיב לכל עצה. והפסלון השלישי מציג אדם, שאם ישמע דבר, ישמור אותו בסוד, לעצמו בלבד, כאילו בלע ומחזיק אותו בבטנו. הוא ישמור אותו ולא יגיד לאחרים. זה אדם אמין,

שאפשר לסמוך עליו, שקט ומיושב בדעתו. לכן גם ערכו הוא הגבוה ביותר.

הסולטן שמע את הדברים ושמח מאוד. הוא ציווה לכתוב על הפסלונים איזה מהם הוא הזול ביותר ואיזה היקר ביותר והחזיר אותם לפדישח שממנו קיבל אותם. ואת הצעיר שחרר מהכלא ומינה אותו ליועץ ראשי.

